

דברי הספד מאת הרב אמונון יצחק שליט"א על אביו רבי יחיא זכריה זצ"ל יום חמישי ב' מרחשון ה'תשע"ג

בגללו לטוב, זהו שעושה נפשות למטה, נפשות הרשעים שהיו מהצד האחר ואז כבודו של הקב"ה מתייקר בחדוה שלמה".

אבא, בכל יום בשעת נפילת אפים כשעם ישראל מתפללים היו מכריזים בשמים את השם שלך, ואומרים: "מארי יחיא זכריה".

אבא. עכשיו אתה מגיע לעולם האמת, מחנות מחנות של מלאכים ממתינים לך, מחנות מחנות של מלאכים אומרים פנו דרך לאבוהון דאמונון ואורי יצחק, פנו דרך לאבוהון של בעלי התשובה. אבא, אתה לא יודע, אבל אתה בנית אותם, אתה בראת אותם, יש לך חלק בכל נשמה ונשמה שזכינו להציל, אשריך, אשריך שזכית לזה.

אי אפשר להכיל מי אתה, כיון שאתה היית מוצנע, מוצנע מכולם, אף אחד לא עמד על הסוד שלך, אבל הקב"ה ידע מאיפה לעשות את הנטיעות האלה כדי להציל את עם ישראל ולהחזירם לאביהם שבשמים. הכל זה שלך! הכל זה ממך!

אנחנו מודים לך, אנחנו מבקשים מחילה ממך בשם כל המשפחה, בשם כל אלה שהכירו אותך. אבא, אתה לא הולך, אתה נשאר איתנו, אנחנו איתך. ואתה יודע, אבא, שהביטוי האמיתי ביותר שיכולתי להביע בחיי לך ולאמא! זה שקניתי את הקבר שלי לידך! אבא, אני איתך וכשיגיע הזמן, אני אבוא להיות לידך. אבא, תתפלל עלינו, תמשיך לעזור לנו, תדאג לנו ולכל עם ישראל עם אמא, הלכתם קרבנות, כפרה לעם ישראל, בחודש אחד, כמו משה, אהרן ומרים שנפטרו בחודש אחד, גם אתם בחודש אחד לפני השלושים, יד ביד ביחד. אנחנו נשלח לך מנחה ודורונות בלי הפסק, כל עוד חיותנו בנו. אבינו, אתה ראשנו, עטרת שלנו, נזכור אותך תמיד, נלך לאורך וכפי מידותיך ומידותיה של אמא.

"הצור תמים פעלו וכל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא"

תנצב"ה

(תומלל ע"י קלדנית זריזה בשיטה עיוורת, 02-6420535)

"הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא"

אבי, מורי, היקר באדם, הינך מופת לפשטות, לענווה, לשלום, ולפשרה. הסתלקת מאיתנו בלי להיפרד. לפני שהורדמת עוד שאלת "מה שלום אמא"? יומיים לאחר מכן אמא נפטרה ולא ידעת. כשהתעוררת באחד הימים כשהיית עוד מטושטש, שאלת: "מה עם אמא"? לא אמרנו לך, עכשיו אני אומר לך, אבא! אמא מחכה לך כבר חודש.

אבא אתה זוכר בבית החולים שעמדת ליד אמא כעזר לנגדה, תפשת את ידה יומיים לפני שהיא הסתלקה לעולמה, ואמרה לך: "אבא, כואב לי, כואב לי, אבל כשאני אלך אתה לא תשאר כאן, אתה תבוא איתי. גם אתה היית אומר: אנחנו נלך יחד", תמיד אמרתם שתלכו ביחד.

סיפרת לאליהו בהשתפכות הנפש כמי שמשפיד על החיים עם אמא: "מעולם לא רבנו, מעולם לא צעקנו, מעולם לא דברנו לא יפה אחד לשני", ברכת את כולם שנזכה לזוגיות כזו.

אבא, אנחנו לא נשכח איך ישבת מכורבל עשרות שנים כותב מזוזות ותפילין עד השעות הקטנות של הלילה כדי לפרנס את הבית, להעמיד בית חם, בית אוהב, בית תומך, גידלת אותנו בחממה הזו. בילדותי ציערתי אותך, מחלת לי, מחלת לי באהבתך אותי. אתה לא יודע אבא, אבל עתה תדע, בתפילות שלך, במנגינות שלך, עזרת לי לשוב בתשובה, התשובה שלי בזכות המנגינות שלך שעוררו אותי, ניגון התפילות שלך המשתפך, בשבילי זה יותר מכל ספרי המוסר, זה לחיות את מה שכתוב בהם, זה להרגיש אותם. לא הספקתי להחזיר לך אבא, לא הספקתי, כיון שהייתי טרוד להחזיר יהודים בתשובה, את הבנים של אבינו שבשמים.

אני רוצה להגיד לך אבא מה כתוב בזוהר הקדוש, אף פעם לא אמרתי לך!: "הכרוז יוצא ואומר עליונים ותחתונים העידו עדות מיהו זה שעושה נפשות ומזכה את הרשעים? זה שעטרת מלכות על ראשו, אותו שראוי להיכנס עתה לפני המלך והמלכה קודשא בריך הוא ושכינתיה, שהרי המלך והמלכה שואלים עליו, אז מזדמנים שני עדים מאותם עיני ה' שמשוטטות בכל העולם ועומדים אחר הפרגוד ומעידים עדות זו ואומרים! הרינו מעידים על פלוני בן פלוני אשרי חלקו! שהרי אביו יזכר